

اعلامیه حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان در مورد فرمان حجاب اجباری طالبان:

زن‌ستیزی جنون‌آمیز طالبان را با مقاومت، مبارزه و جنگ مسلحانه پاسخ دهیم

طالبان تلاش‌های خود برای ایجاد یک رژیم آپارتاید جنسی افزایش داده‌اند و سیاست‌های زن‌ستیزانه‌ی که آن‌ها در دوره اول امارت‌شان اعمال می‌نمودند، دوباره بر زنان تحمیل نموده‌اند. وزارت منفور امر به معروف و نهی از منکر طالبان که در ساختمان وزارت لغو شده امور زنان جای گرفته است، به همه زنان دستور داده است که صورت خود را در ملاعام پنهان کنند و حتی از خانه بیرون نشوند، زیرا این بهترین نوع رعایت حجاب اسلامی است.

به تاریخ ۱۷ ثور، وزارت امر به معروف طالبان، در یک محفل مردانه، فرمانی را اعلام کرد که هدف آن حذف کامل زنان از زندگی عمومی است. در این دستور آمده است که «زنانی که به لحاظ سنی پیر یا خوردسال نیستند موقع روبرو شدن با مردان نامحرم بدلیل امکان فتنه مطابق به هدایات شرعی به جز از چشمان‌شان صورت خود را قطعاً باید بپوشانند.» این فرمان «چادری» را که تمام بدن زن بشمول صورت را می‌پوشاند، «بهترین نوع حجاب شرعی» معرفی کرده است.

طالبان رعایت این حکم را «واجب» اعلام کرده و در یک طرح فاشیستی، مردان «ولی» زنان را ملزم به اجرای این فرمان کرده‌اند و به این ترتیب، انسانیت و اراده‌ی انسانی زنان را انکار کرده‌اند. بر اساس این فرمان، زنانی که از این دستور پیروی نمی‌کنند، در قدم اول خانه‌هایشان شناسایی و سپس «ولی» آن‌ها مورد «توصیه» و «تنبیه» قرار خواهند گرفت. علاوه بر این، زنان شاغل در نهادها و موسسات دولتی که این قوانین را رعایت نکنند از کار اخراج خواهند شد. این فرمان اعلام می‌کند که «اگر زنان و دختران مامورین و منسوبین دولتی حکومت حجاب را رعایت نکنند وظایف‌شان به تعلیق در آورده خواهد شد.»

این فرمان زن‌ستیزانه و ضدانسانی طالبان، تازه‌ترین مورد از یک سلسله حملات علیه زنان است که از زمان بازگشت طالبان به قدرت در ماه جوزا (آگست) سال گذشته شروع شده است. در دومین هفته قدرت خود، طالبان، به زنان دستور دادند که در خانه بمانند، زیرا سربازان آن‌ها برای برخورد با زنان آموزش ندیده‌اند. بعداً، در سپتامبر، طالبان تحصیل دختران بالاتر از کلاس ششم را ممنوع کردند. در ماه دسامبر، آن‌ها زنان را از سفر بدون همراه مرد منع کردند. اکنون، فرمان جدید که تمامی زنان را ملزم به پوشاندن صورت و بدن‌شان می‌کند، هویت فردی و اجتماعی آنان را سلب کرده و حق اولیه انتخاب لباس را از آنان می‌گیرد. این سیاست‌های زن‌ستیزانه، بحران اجتماعی و اقتصادی افغانستان را تشدید می‌کند. زمانی که ۹۸ درصد جمعیت کشور از گرسنگی رنج می‌برند، طالبان زنان کشور را در حصر خانگی قرار می‌دهند و حق امرار معاش را از آن‌ها سلب می‌کنند.

ماهیت ایدئولوژی و سیاست ضدانسانی طالبان آن‌ها را در دشمنی با توده‌های کشور قرار داده است. رژیم آن‌ها فاقد هرگونه مشروعیت حداقلی است. در ایدئولوژی ارتجاعی طالبان که مدعی حکومت از جانب خداست، هیچ ارزشی برای جلب رضایت توده‌ها قائل نیست. تنها روش حکومت‌داری آن‌ها استفاده از زور و خشونت وحشیانه است.

امارت اسلامی طالبان نمونه‌ی از یک رژیم سیاسی ورشکسته و نامشروع با پایگاه اجتماعی ضعیف است. جای تعجب نیست که این سؤال که حکومت آن‌ها طولانی نخواهد بود، به سر زبان عام و خاص است. بدون شک طاعون طالبان ضعیف خواهد شد و از بین خواهد رفت. اما سوال اصلی این است که آیا مردم افغانستان می‌توانند سرنوشت سیاسی خویش را در فرجام به دست گیرند؟ اگر توده‌ها نتوانند از طریق یک رهبری انقلابی سرنوشت آینده کشور را به دست خود گیرند، فروپاشی رژیم طالبان می‌تواند فجایع اجتماعی و سیاسی باز هم جدیدی را به همراه داشته باشد. بیش از چهل سال است که مردم افغانستان از توحشی رنج می‌برند که امپریالیست‌ها، سوسیال امپریالیست‌ها و اسلام‌گرایان مرتجع برایشان تدارک دیده‌اند. حالا اگر توده‌ها با واکنش سازمان‌یافته و انقلابی با چالش و بحران کنونی برخورد نکنند، این بربریت نه تنها باقی خواهد ماند، بلکه تشدید نیز خواهد یافت. آیا مردم افغانستان هم‌چنان در جهنم سوزان امپریالیزم، اسلام‌گرایی ارتجاعی و قوم‌گرایی باقی خواهند ماند و یا در اثر مبارزه سرنوشت‌شان را خود رقم خواهند زد و به سوی یک آینده مترقی، دموکراتیک و سوسیالیستی حرکت خواهند کرد.

همانطور که می‌بینیم، دشمنی طالبان با زنان را پایانی نیست. با این حال، زنان افغانستان شجاعانه ایستاده‌اند و در مقابل سیاست‌های غیرانسانی و سرکوبگرانه طالبان مقاومت می‌کنند. مبارزه آن‌ها روزنه امید است برای مبارزات انقلابی برای جامعه بهتر. بنابراین، نیروهای کمونیستی و انقلابی باید در برابر سیاست زن‌سیتزانه طالبان علیه زنان، توده‌های مردم را سازماندهی کنند. نیروهای کمونیست و انقلابی باید تبلیغ، ترویج و سازماندهی خود را در میان توده‌ها به خصوص زنان برای درهم شکستن رژیم آپارتاید جنسیتی طالبان افزایش دهند.

مبارزه ما در افغانستان بخشی از مبارزه جهانی توده‌های زحمتکش برای آینده‌ای بهتر است. از این رو، ما از تمام نیروهای دموکراتیک، انقلابی و کمونیستی در سراسر جهان می‌خواهیم که در همبستگی با مبارزات زنان و مردم افغانستان علیه طالبان بایستند و علیه سیاست‌های کشورهای ارتجاعی و امپریالیستی منطقه و جهان که در صدد عادی‌سازی رابطه با رژیم طالبان هستند، مخالفت و افشاگری کنند.

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان، زن‌ستیزی جنون‌آمیز طالبان علیه زنان را محکوم می‌کند و مصمم است تا رهایی و آزادی کامل زنان و خلق کشور از اسارت رژیم فیودال-بورژوا کمپرادوری طالبان و امپریالیزم و تا برقراری نظام دموکراتیک نوین و سوسیالیستی دست از مبارزه و تلاش بر ندارد.

مرگ بر مردسالاری و آپارتاید جنسیتی!

مرگ بر رژیم زن‌ستیز طالبان!

زنده باد انقلاب دموکراتیک نوین و سوسیالیستی!

زنده باد مارکسیزم-لنینیسم-مائوئیسم!

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان

۲۰ ثور ۱۴۰۱